

ΘΥΜΙΑΜΑ

Εβδομαδιαίο περιοδικό • Αριθμ. φύλ. 10

Συντάκτης: Επίσκοπος Ίερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΛΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ
ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

ΟΠΟΙΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΤΗΡΕΙ ΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ (Ίω. 14,15)

1. Άγαπητοί μου άδελφοί, λεγόμαστε «χριστιανοί», έπειδή βαπτιστήκαμε στό όνομα του Κυρίου μας Ίησού Χριστού, του άληθινού Θεού μας. Σάν βαπτισμένοι δέ χριστιανοί πού είμαστε, πρέπει νά ζοϋμε όχι μέ κακίες και μέ άμαρτωλά πάθη, αλλά πράττοντας τό θέλημα του Χριστού, γιατί ό άπόστολος Παύλος μάς είπε ότι «όσοι βαπτιστήκαμε στόν Χριστό, πρέπει νά φορέσουμε τόν Χριστό»! «Όσοι είς Χριστόν έβαπίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε», μάς λέγει (Γαλ. 3,27)! Μέ τό βάπτισμά μας, άδελφοί, δώσαμε όρκο ότι θά συνταχθούμε μέ τόν Χριστό και θά άποταχθούμε τόν καταραμένο τόν διάβολο και όλα τά έργα του. Πρέπει λοιπόν, σάν χριστιανοί, νά τό προσπαθούμε και νά άγωνιζόμαστε νά τηρούμε τίς έντολές του Χριστού. Άν δέν τηρούμε τίς έντολές του Χριστού, δέν μπορούμε νά λέμε ότι είμαστε δικοί Του και δέν θά έχουμε λοιπόν θέση στην βασιλεία Του.

2. Αυτό, χριστιανοί μου, πού δείχνει τόν σωστό χριστιανό είναι τό νά θέλει αυτός και νά προσπαθει στην ζωή του νά πράττει ό,τι θέλει ό Χριστός. Νά ταυτίσει δηλαδή τό θέλημά του μέ τό θέλημα του Θεού. Αυτός ό χριστιανός, άν τό προσπαθει αυτό, θά έχει «νούν Χριστού», πού λέγει ό Άπόστολος (Α΄ Κορ. 2,16) και γι' αυτόν τόν χριστιανό θέ πει ό Θεός αυτό πού είπε για τόν Δαβίδ τόν βασιλέα, «βρήκα άνθρωπο κατά την καρδιά μου» (Πράξ. 13,22). Γιατί ό Δαβίδ δέν λησμονούσε ποτέ τίς έντολές του Θεού. «Τάς έντολάς Σου ούκ έπελαθόμην», έλεγε (Ψαλμ. 118,176). Για νά τηρούμε και έμεις τίς έντολές του Χριστού πρέπει νά άποκτήσουμε μία τέτοια καρδιά πού νά θέλει αυτό πού θέλει ό Χριστός· και θά γίνει έτσι ή καρδιά μας καρδιά Χριστού. Αυτό, άγαπητοί μου, θά τό πετύχουμε άν αγαπήσουμε θερμά και δυνατά τόν Ίησού Χριστό, τόν Θεό μας. Όλα έπιτυγχάνονται και κατορθώνονται μέ την άγάπη του Χριστού. Καρδιά πού αγαπάει τόν Χριστό νοιώθει σάν κόλαση τό νά κάνει κάτι πού είναι ένάντιο στό θέλημα του Χριστού. Όσο και άν είναι ήδονική ή συμφεροντολογική μία άμαρτωλή πράξη, ό άληθινός χριστιανός θά πει: «Δέν θά την κάνω, γιατί δέν τό θέλει ό Χριστός αυτό»!

3. Για νά αγαπήσουμε έτσι τόν Ίησού Χριστό, άδελφοί, ώστε νά πράττουμε πάντοτε μέ την καρδιά μας τό θέλημά Του, πρέπει, κατά πρώτον, νά τό ζητάμε πολύ στην προσευχή μας σ' Αυτόν και θά μάς τό δώσει, άν συνεχώς τό ζητάμε. Μέ άπλότητα και παιδικότητα νά λέμε: «Χριστέ μου, κάνε με νά Σέ αγαπώ, νά Σέ αγαπώ πολύ»! Και άτενίζοντας στην εικόνα της Παναγίας μας νά λέμε και σ' Αύτην: «Παναγία μου, τόν Χριστό, πού έχεις στην άγκαλιά Σου, δώσέ μου Τον στην καρδιά μου»! Και μέ την άγάπη του Χριστού στην καρδιά, άδελφοί, θά νοιώθουμε παράδεισο και μία γλυκιά εύτυχία μέσα μας. Αυτό θά είναι από την θεία

Χάρη πού μᾶς ἦλθε καί τότε θά πράττουμε πολύ εὔκολα καί χαρωπά ὅλα τά προστάγματα τοῦ Χριστοῦ καί θά θέλουμε μάλιστα καί νά κακοπάθουμε γι' Αὐτόν.

4. Πέρα ὅμως ἀπό τήν προσευχή, γιά νά ἀποκτήσουμε τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά μας, πρέπει μόνοι μας νά κάνουμε σκέψεις εὐσεβεῖς γιά τό πόσο μᾶς ἀγάπησε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι ἀπέραντη, χριστιανοί μου, καί δέν ἔχει τέλος ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ μᾶς, στό ἀνθρώπινο γένος μας. Ἀκούστε: Μέ τήν ἀμαρτία τῶν πρωτοπλάστων πέσαμε σέ μεγάλο λάκκο. Καί γιά νά βγοῦμε ἀπό αὐτόν τόν τόν λάκκο τοῦ κακοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, σαρκώθηκε στήν Κοιλιά τῆς Παναγίας μας, ἔγινε πραγματικά ἄνθρωπος, χωρίς ὅμως νά παύσει νά εἶναι Θεός, καί ἦλθε ἐδῶ κάτω στήν γῆ μας, στήν μιζέρια μας. Καί τί δέν ἔκανε ὁ Χριστός ἐδῶ κάτω στήν γῆ πού ἦρθε, γιά νά μᾶς ξαναπάει στήν πρώτη εὐτυχισμένη κατάσταση πού ἦμασταν, προτοῦ νά ἀμαρτήσουμε. Τά πάντα ἔκανε γιά νά μᾶς ἀνεβάσει μέχρι τόν οὐρανό. «*Οὐκ ἀπέστη πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τόν οὐρανόν ἀνήγαγε*»!, λέγει ὁ ἱερέας σέ μιά εὐχή τῆς θείας Λειτουργίας. Ἀλλά τό πιό μεγάλο καί παράδοξο ἀπ' ὅλα εἶναι τό ὅτι ὁ σαρκωθείς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός σταυρώθηκε καί γιά μᾶς. Ἔπαθε τόν πιό ὀδυνηρό καί ὑποτιμωτικό θάνατο, τόν σταυρικό θάνατο. Καί τό ἀκόμη πιό παράδοξο εἶναι ὅτι καί μετά τήν ἀνάστασή Του ὁ Χριστός δέν ἐξῆλειψε ἀπό τό Σῶμα Του τίς πληγές ἀπό τόν σταυρικό Του θάνατο, ἀλλά τίς διατήρησε γιά πάντα, γιά ὑπόμνηση τῆς ἀγάπης Του πρός τόν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό καί πάντα πρέπει νά σκεπτόμαστε τόν σταυρικό θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας, γιατί γι' αὐτό, ξαναλέμε, γιά συνεχῆ ἀνάμνηση τοῦ πάθους Του γιά μᾶς, διατήρησε τίς πληγές στό Σῶμα Του καί μετά τήν ἀνάστασή Του. Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, μέ τόν θάνατό Του καί τήν ἀνάστασή Του, μᾶς λύτρωσε ἀπό τήν τυραννία τῆς ἀμαρτίας. Καί περισσότερο ἀκόμη, μέ τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστής, ὁ Χριστός μας ἴδρυσε τήν Ἐκκλησία Του γιά μᾶς καί ἔδωσε σ' αὐτήν τά ἱερά Μυστήρια, καί μάλιστα τό κύριο Μυστήριο, τήν Θεία Εὐχαριστία, τήν Θεία Λειτουργία πού λέγομε. Στήν θεία Λειτουργία λαμβάνουμε τό ἅγιο Σῶμα καί τό τίμιο Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καί ἐνωνόμαστε μέ τόν Χριστό, γι' αὐτό τήν πράξη αὐτή τήν λέμε «Κοινωνία», «θεία Κοινωνία». Κοινωνία, ἔνωση μέ τόν Χριστό! Ἀλλά δέν ἐνώνεται ὁ Χριστός μαζί μας, ἂν ἡ καρδιά μας εἶναι ἀκάθαρτη μέ τά ἀμαρτωλά πάθη. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ἔδωσε στήν Ἐκκλησία Του καί τό μυστήριο τῆς Μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως τῶν ἀμαρτιῶν μας, ὅπου ὁ ἀμαρτωλός – καί ποιός δέν εἶναι ἀμαρτωλός; – ἐξομολογεῖται μέ ταπείνωση στόν ἱερέα πνευματικό τίς ἀμαρτίες του καί συγχωροῦνται ὅλες, ὅσο πολλές καί μεγάλες καί ἂν εἶναι αὐτές. Ἔτσι, μέ τήν ἐξομολόγησή τοῦ χριστιανοῦ, καθαρίζεται ἡ καρδιά του καί γεύεται γλυκύτερα τήν σχέση του μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί κατανοεῖ ὅλο καί περισσότερο τό μυστήριο τῆς θεολογίας Του. Καί τό περισσότερο ἀκόμη, χριστιανοί μου, ὁ Χριστός γιά μᾶς τούς πιστεύοντας σ' Αὐτόν χάρισε τήν αἰώνια βασιλεία Του, πού οἱ ὁμορφίες της καί ἀπολαύσεις της δέν μπορεί νά περιγραφοῦν, παρά μόνο γεύονται καί ἀπολαμβάνονται. Ὅταν, ἀδελφοί, θά σκεπτόμαστε ὅλα αὐτά, τά μεγάλα ἀγαθά καί τίς πολλές δωρεές, πού ἔδωσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ μᾶς, θά Τόν ἀγαπᾶμε περισσότερο καί τότε μέ περισσότερη προθυμία θά τηροῦμε τίς ἅγιες ἐντολές Του, ὅπως ἀρμόζει σέ χριστιανούς. Ἄς μᾶς δώσει ὁ Χριστός τήν Χάρη Του νά τόν ἀγαπήσουμε καί νά εἴμαστε αἰώνια μαζί Του, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας